

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 3. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167182650096/facsimile.pdf> (tilgået 11. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

Daarlighed, saa dommer man Sigvard Lyche uden Sloansel med Haarstærter Schwindt^{*)} til en evindelig Stræmbug for sin Fælighed.

Min^{**) Levnedsbetrivelse er ikke af den Beslæffenhed; min Hensigt er at gjøre Østerne opmærksomme paa sine egne og andres Handlinger, og ikke paa mine; lære dem at drage Nyhite og Aduarler af de fremstillede Eksempler; underrette dem om, hvortedes mange Ting hænder under Solen, hvortil man enten ikke ejner Maragen eller og ser den fra en uregigt Side; more dem ag tillige undervise den Del af dem, som han behøver mine Undervisninger, og at vise dem, hvortedes alting i Verden er Forfængelighed, og gis det ofte ikke vor mere!}

Jeg har selv intet ondt gjort, men jeg har set meget ondt fra i Verden, zfac en Del godt, men, det smærter mig at fuge det, Forholdet mellem det gode og onde er meget usordeligt for det forste; jeg er blevet brugt til meget ondt, imot min Wilje; men det er lige saa lidet min Styld, som Øgens, at den drabber undertiden. Og var det ikke en Ugudelighed at bestygle Staben for det onde, som hans Vægjerninger selv ofte anrette i Verden?

Andet Kapitel.

Alls Fodsel og Besordring.

Jeg er da kommen til Verden i en Papirmølle i Sjælland. Året og Dagen kan være Verden lige meget. Hvad

^{*)} Se Gravernes Lysholighed af Schwindt.

^{**)} Køsteren behager at mørke, at det er Rigsdalers-Sedlen selv, der fortæller sine Haabefter. Chrusal er en Guinea og kan tale, hvorfor kan man da ikke lade en Bankseddel knalle lidt?

Sigvard Lyche og Haarstærter Schwindt, to samtidige Forfattere, af hvilke nævnlig den først nævnte, der efter fæst at have været Glaubspiller blev Underofficer og gift til Bestudien, hvor han døde 1789, var meget probunktin

Dag selv en Karl den tolte blev født efter Studi, var en i sig selv ligegyldig Sag, med mindre Europa for sin Roligheds Styld skulle have sendet sig besøjet til at ønske ham ud af Verden en halv Tusen År for end den 11te December 1718. Min foregivne Fader var en god, ærlig Papirmøller, en ringe, men for en god Kristier som han nægtet beroligende Bost. Thi da Forsynet efter hans Tanke hadde bestemt ham til at være Møller, og Møllen var begavet med en meget om Samvittighed, hvori jeg dog ikke vil nægte, at det ofte blandede sig lidt forståd, saa valtede han idelig Gud, forbi han ikke var kommet til at male Mel, da han ikke troede, at hans Kjæb var stærkt nok til at modstå de Græsler, som plejet at falde i denne Profession. Hør Resten levede Manden i en Tids-alder, da enhver stammede sig ved at være sin Profession bemand, og da en Mand af hennet Ambition altid mætte sige at fra Navn og Titel af det, han ikke var og ikke forstod. Da en Tid, da man af yderste Kræfter arbejdede ved Fabrikkers Ophøjelning, syntes hon, at den Ene Fabrik tilkom ham med lige saa god Grund som nogen Barber eller Garver, hvorför han også ontag den, saa meget heller, som den ikke fører Venge at få eller at beholde, hvorevæn han altsaa fandt Lejlighed til at berolige hin medhjælpde både Vægjerrighed og Vængejerrighed.

Strax efter min Fødsel befandt man i mit Ansigt og Legene en Del Træk og Lincomenter, som gave til Hjende, at jeg var bestemt til noget Zetholigt i Verden, og at jeg ikke stammede, eller i det mindste ikke mætte træs at stamme fra en gewen og nedrig Materie. Man mænede vel om, at jeg vor stort af sammenstræbede Pjalter og Klude, hvorev en Del maaeste være opstalede i en Modding, og at mine fornemme Lincomenter ikke ville betyde, da det mulig kunde have samme Beslæffenhed med mig som med Menneskene, blandi hvilse det ikke hælden hænder sig, at en Grevindes og en Gaardsfors^s Son var en meget naturlig Blaade for de samme Lincomenter. Men Fader antaa dog disse Træk for virkelig projektil